

[Poul Hansen (Svendborg).]

mindst i nærheden af hovedstaden findes på tilstrækkelig adgang for den almindelige befolkning til stranden og til fri badning. Ganske vist er færdslen langs vore strande stort set givet fri, men ophold og badning må i de fleste tilfælde ikke finde sted. For øvrigt er det således, at der findes på adskillige krumspring for at bibringe befolkningen det indtryk, at den ikke på dette eller hint sted har ret til færdsel, hvilket jo i sig selv er utilstedeligt. En aktivisering for at modvirke dette og en oplysningsvirksomhed for at fortælle befolkningen om denne ret tror jeg også kunne tiltrænges. Det vil jeg gerne føje til ved denne lejlighed.

Nu har jo muligheden for at tilvejebringe fredningsplaner for større områder hidtil godt nok været til stede; vi har § 31 i den nugældende lov, og den har også været benyttet, som det fremgår af lovforslagets bemærkninger. Således er i det sidste par år udarbejdet en stor plan for Århusområdet. Jeg har intet at erindre imod, at initiativet nu overgår fra overfredningsnævnet til statsministeriet, hvad angår disse fredningsplaners etablering. Jeg forstår, at det ikke mindst er røret om visse grundopkøb ved den jyske vestkyst, der har sat tanker i sving.

Man kan kun have sympati for, at der i tide sikres befolkningen gode muligheder for ferie ved de danske strande, og at der sættes en bremse for utidig spekulation i befolkningens trang til at komme ud i naturen. Jeg tror, det kan være ganske ønskeligt, at der nu nedsættes udvalg til at udarbejde planer for fredning af naturskønne landskaber i truede områder, og at der ligeledes opstilles en ønskeliste over de arealer, som det på sådanne steder vil være formålstjenligt at erhverve eller på anden måde sikre for befolkningens adgang og brug. Det er jo rigtigt, at de beløb, som det danske samfund i de senere år har anvendt til sådanne formål, ikke har været særlig store. Jeg lægger imidlertid her særlig vægt på ikke alene de almindelige fredninger af landskaber — om jeg så må sige, til beskuelse — men måske nok så meget på erhvervelsen af arealer og områder til rekreative formål.

Medens jeg således tror, at det kan være ganske hensigtsmæssigt ved hjælp af de i

lovforslaget nævnte udvalg at søge at aktivisere arbejdet for disse mål, så må jeg føje til, at jeg ikke er helt sikker på, at den øvrige forretningsgang, som foreslås, vil betyde nogen særlig forenkling.

Mon det dog ikke ville være nok så hensigtsmæssigt, når udvalgene har udarbejdet sådanne planer, har fået dem godkendt af overfredningsnævnet som foreslået — sådan som det hele tiden har skullet være — og har givet den foreslåede underretning til statsministeriet, at man da lader resten af arbejdet med forhandlingerne foretage af de organer, fredningsnævnene og overfredningsnævnet, som hidtil har foretaget disse? Kan der ikke i stedet for lettelser i visse tilfælde blive tale om dobbeltdrift? Og er det helt rimeligt — ja, nu ved jeg ganske vist ikke, hvordan udvalgene vil blive sammensat — at man ikke tager de lokale fredningsmyndigheder med, men overlader det hele til de nu foreslåede udvalg? Sæt nu, det er sådan, at de lokale fredningsmyndigheder og fredningsvenner ikke er enige i de nyanedsatte udvalgs tilladelser til ejere? Kan man så ikke risikere, at de lokale interesserede rejser fredningssag? Ingen kan da i hvert fald hindre dem deri, og så kan vi risikere at få noget af den dobbeltdrift, som jeg frygter vi skal få i stedet for forenkling.

Jeg må derfor sige, at medens jeg gerne ser ændringer, som giver plads for initiativ med hensyn til bedre planlægning i visse områder, er jeg i alt fald overbevist om, at de øvrige ændringer i naturfredningsloven bør overvejes nøje i et udvalg. Jeg anbefaler lovforslaget til absolut velvillig behandling, men jeg må ønske en sådan udvalgsbehandling for nærmere at få belyst sidstnævnte problemer.

Jens Chr. Christensen: Det foreliggende forslag til lov om ændring i naturfredningsloven vil jeg ikke påstå udmærker sig ved særlig klarhed, hverken når det drejer sig om formålet eller om bestemmelsernes virkemåde; hverken i de enkelte paragraffer eller i de medfølgende bemærkninger siges der noget herom, men meningen vil måske kunne afsløres under det kommende udvalgsarbejde. Jeg vil dog tro, at baggrunden for lovforslaget er denne, at den højtærede statsminister ønsker mere gang i selve naturfredningsarbejdet. Hvis det er rigtigt,